

תת"ע 5241/04 - כפир אקב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 11-04-5241 מדינת ישראל נ' אקב

בפני כב' השופט אל' אנושי
מבקשים כפир אקב
נגד מדינת ישראל
משיבים

החלטה

הבקשה נדחתה.

ההלהכה המשפטית קבעה כי על מי שմבקש ביטול פסק דין שניית בהעדרו להציב על קיומו של הצדק סביר להיעדרות מן הדיון או להראות שקיים חשש ממשי לקיומו של עוות דין. לעניין זה ראו רע"פ 9142/01 סוראייה איטליה נגד מדינת ישראל, וכן פסיקות רבות נוספות.

יפים לענייננו גם הדברים שנאמרו ברע"פ 10/8065 ויאציגסלב מליב נגד מ"י:

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם אין לאפשר ניצול זכות זו שלא לטובה. על המבקש לבטל פסק דין שניית בהיעדר, להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו, או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין"

בעניינו, המבקש ידע על תאריך הדיון רשום בברור על גבי ההזמנה לדין שחתימתו מתנומסת עליה. אשר על כן אין מקבל הטענה כי לא ידע על מועד הדיון.

לנגד עני החלטת כב' השופט מודרך בע"פ 99/0050 700 חרוב פארס נ' מ"י, בו נדונה בקשה נאשם לביטול שפיטה בהעדרו, בדוחותם את הבקשה קבע כב' השופט מודרך:

"אין לי ספק שלעתים, מתרחשות תקלות וטעויות שונות ומשונות אצל נאים במשפטית התעבורה ובעתים אין הם מגיעים למשפט."

נדמה לי שאין ברירה אלא שלא לקבל בקשה לביטול המשפטים להוציא נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם

התקלה או המנעה מוכחת באורח אובייקטיבי.
הסתמכות על פניות הנאשמים אפילו אם נתמכות בתצהיר עלולות לגרום בוקה ומלוקה בסדרי בתי
משפט לטעבורה. למעשה, לא "ימצא צדיק אחד שיאיל להופיע במועד למשפט שלו וימצאו הנאשמים
מכתיבים את סדרי העבודה של ביהם"ש".

יתריה מכך בבקשת המבוקש אינה מגלה ولو נימוק אחד לעניין עיוות דין, המבוקש אינו מעלה כל טענת הגנה והעונש
שהוטל על המבוקש הנה הולם ואף אינו כולל רכיב פסילה בפועל, ולכן אני רואה עיוות דין.

סוף דבר כאמור, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשע"ד, 29 ינואר 2014, בהעדך
הצדדים.